

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0415 van 30 juli 2013
in de zaak 2010/0358/A/1/0334

In zake: de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris DE ZUTTER
kantoor houdende te 8700 Tielt, Sint-Janstraat 97
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 april 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 maart 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ruiselede van 30 juli 2009 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het ophogen van landbouwgrond.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 januari 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris DE ZUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 2 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ruiselede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “een reliëfwijziging van een laaggelegen weide”.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan ‘Roeselare – Tielt’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 maart tot en met 3 april 2009, wordt een bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert voorwaardelijk gunstig op 9 april 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ruiselede adviseert voorwaardelijk gunstig op 5 mei 2009.

De Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen adviseert als volgt ongunstig op 16 juli 2009:

“...

Beschrijving van de vergunningsaanvraag

Ophogen van een perceel weiland tot het niveau van de aanpalende percelen. De oppervlakte van het perceel is 16.090 m².

Gegevens en bemerkingen

1. Volgens de brongegevens (zie bijlage: kaarten watertoets) is het project

- a. Gelegen in een mogelijks overstromingsgevoelig gebied.
- b. Gelegen in een gebied met hellingen tussen 0 en 5%
- c. Gelegen in een gebied met een niet-infiltratiegevoelige bodem.

2. *Het perceel is gelegen vlak naast de waterloop WL.1.7.2. en gelegen binnen het afwateringsgebied van de Vlaagdbeek en de Poekebeek, waar waterbeheersingswerken gepland zijn. Het kan niet de bedoeling zijn om mogelijke bufferruimte in dit gebied weg te nemen.*

Advies Dienst Waterlopen

Rekening houdende met bovenstaande opmerkingen, zijn er m.b.t. de watertoets bijkomende schadelijke effecten te verwachten en is het advies voor deze aanvraag ONGUNSTIG.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 24 juli 2009:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Door het ophogen verdwijnt het bufferend effect in deze mogelijks overstromingsgevoelige zone. Daardoor vergroot de kans op wateroverlast op een andere plaats. Gelet ook op het advies van de Provincie West-Vlaanderen – Waterlopen.

Algemene conclusie

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

BESCHIKKEND GEDEELTE

ADVIES

Ongunstig

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ruiselede weigert op 30 juli 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 1 september 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 oktober 2009 dit beroep ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen adviseert op 9 december 2009 opnieuw als volgt ongunstig:

“ ...

Beschrijving van de vergunningsaanvraag

Ophogen van een weiland tot het niveau van de achterliggende percelen. Het op te hogen perceel heeft een oppervlakte van 10.090 m².

Gegevens en bemerkingen

1. Volgens de brongegevens (zie bijlage: kaarten watertoets) is het project
 - a. Gelegen in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.
 - b. Gelegen in een gebied met hellingen tussen 0 en 5%
 - c. Gelegen in een gebied met een niet-infiltratiegevoelige bodem.
 - d. Deels gelegen in een erosiegevoelig gebied.
2. Uit terreinkennis blijkt dat het terrein gelegen is in de natuurlijke vallei waarin de waterloop van 2^e categorie WL 1.7.2 zich bevindt. Gezien de locatie van het perceel langs de beek, maakt het zo deel uit van de natuurlijke buffer van de beek. De waterloop vloeit in de Vlaagtebeek en stroomt zo via de Poekebeek doorheen Ruiselede. Het perceel ligt in het gebied dat deel uitmaakt van het afwateringsgebied van de Vlaagtebeek en de Poekebeek. In 2002 en 2007 is er wateroverlast geweest in het afwateringsgebied van de Vlaagtebeek en de Poekebeek en is er zeker in dit gebied een gevoeligheid omtrent het wegnemen van bufferruimte voor water. Dit en onze terreinkennis motiveren mee de eerder genomen beslissing inzake de impact van negatieve aanpassingen aan de natuurlijke waterhuishouding in dit afwateringsgebied.

Advies Dienst Waterlopen

Gezien de impact van de ophoging voor de omliggende percelen en de betrokken waterlopen zijn er schadelijke effecten te verwachten en is het advies voor deze aanvraag ONGUNSTIG.

...”

Na de hoorzitting van 27 oktober 2010 beslist de verwerende partij op 4 maart 2010 het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

3A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag is gelegen langs de [REDACTED] te Ruiselede (Tielt). Het betreft een weide (2 percelen) van een landbouwer die zijn bedrijfszetel aan de overzijde van de straat heeft. De ruimere omgeving wordt gekenmerkt door een open agrarisch landschap met daarin verspreide bebouwing. Het perceel is volgens het Gewestplan Roeselare - Tielt (KB 17/12/1979) gelegen in agrarisch gebied. Het paalt enerzijds aan de [REDACTED] en anderzijds (zuidelijk) aan een waterloop 2de categorie die uitmondt in de Kapellebeek 600m verder.

Het ontwerp voorziet in het ophogen van de twee percelen, waarbij opgehoogd wordt naar ongeveer hetzelfde niveau van de aanpalende percelen. Hierbij wordt een helling in de langse richting, evenwijdig met de beek, aangehouden. De plannen zijn niet duidelijk, er staan onvoldoende peilen op om te kunnen vergelijken tussen de bestaande en nieuwe

toestand. Het 'lijkt' een zeer aanzienlijke ophoging. Het is bovendien ook onduidelijk over hoeveel aangevoerde grond het hier gaat.

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag moet getoetst worden aan het gewestplan Roeselare - Tielt. Hierin ligt het perceel in agrarisch gebied. Aangezien het hier een professionele landbouwer betreft, is de aanvraag conform de bestemming.

...

In het kader van de watertoets werd een advies gevraagd aan de betrokken waterloopbeheerder van de aanpalende waterloop van 2de categorie. De Provinciale dienst waterlopen heeft een ongunstig advies uitgebracht:

...

Op de hoorzitting verklaarde de beroeper een bijkomende gracht te willen graven onderaan het terrein. Hierop werd een tweede watertoets gevraagd bij de Provinciale dienst Waterlopen.

...

Gelet op de negatieve watertoets dient de vergunning geweigerd.

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Volgens de raadsman is de watertoets gebaseerd op verkeerde kaarten. De kaart die bij het advies van de waterloopbeheerder zit, is inderdaad niet de watertoetskaart, maar de atlas van de waterlopen. De bepaling of een perceel al dan niet in mogelijks of effectief overstromingsgevoelig gebied ligt wordt gemaakt aan de hand van het watertoetsinstrument en de bijhorende, goedgekeurde kaarten. Volgens deze kaart (zie bijlage) ligt het perceel wel degelijk in mogelijks overstromingsgevoelig gebied. De bevoegde waterloopbeheerder bouwt voor de rest zijn advies op aan de hand van de eigen inzichten en ervaringen.

Verder haalt de raadsman aan dat het betrokken perceel geen bufferende werking kan hebben vermits de percelen 5-6 meter boven de Vlaagtbeek en de Poekebeek liggen.

Verder beweert hij dat deze stelling theoretisch is, absurd en ontdaan van elke realiteitszin. Deze bewering slaat echter de bal volledig mis. Hierbij moet deze problematiek op een grotere schaal bekeken worden. Algemeen moet gesteld dat er omzichtig moet omgesprongen worden met grondophogingen. Het kan namelijk niet dat een probleem met de waterhuishouding afgewenteld wordt op andere percelen, of deze nu dichtbij of veraf gelegen zijn. Ophogingen hebben namelijk altijd een effect op de waterhuishouding, hetgeen net de bedoeling is van deze ophogingen. In een poging om de problemen van wateroverlast tegen te gaan, zal het water afgevoerd moeten worden, naar grachten, beken, rivieren, bufferbekkens, etc.

Individuele aanvragen geven doorgaans niet de indruk grote verschuivingen in de totale waterhuishouding van een bepaald gebied te veroorzaken. Iedere individuele ophoging vormt echter een (op zich) relatief kleine bijdrage aan een grotere waterproblematiek, vermits dit gepaard gaat met een verlies aan buffercapaciteit. Vele ophogingen kunnen zo een zeer moeilijk beheersbaar probleem doen ontstaan, of doen toenemen.

Voorzichtigheid en terughoudendheid is hier dan ook belangrijk.

Deze problematiek is hier net van toepassing. De waterbeheerder is bezig met

waterbeheersingswerken omwille van deze problematiek ter hoogte van de Vlaagtebeek/Kapellenbeek en de Poekebeek. Het hoogtemodel in bijlage leert ons dat het voorliggende perceel deel uit maakt van een valleigebied van de aanpalende beek die uitmondt in de Kapellebeek/Vlaagtebeek. In deze hoedanigheid vertolken de percelen wel degelijk een bufferfunctie in deze valleigebieden. De waterproblematiek rond deze waterwegen komt in meerdere dossiers terug en kan niet opgelost worden met enkel werken aan de oevers van deze waterwegen. De waterproblematiek ontstaat juist doordat op andere hoger gelegen plaatsen buffercapaciteit werd weggenomen in het verleden. De beste manier om het water, lager gelegen, te beheersen is verder verlies van buffercapaciteit tegen te gaan.

De gevraagde ophoging is niet in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening.

3D CONCLUSIE

De aanvraag is planologisch niet aanvaardbaar omdat de uitgevoerde watertoets ongunstig is. De bevindingen uit de watertoets kunnen bijgetreden worden door (onder meer) de analyse van het hoogtemodel dat leert dat het perceel, in tegenstelling tot de bewering van de raadsman, wel degelijk een bufferende werking heeft in het gehele waterlopensysteem. Gezien de huidige waterproblematiek in de lager gelegen verzamelende waterlopen is een verder verlies van buffercapaciteit onaanvaardbaar. De aanvraag voldoet dan ook niet aan de goede plaatselijke ordening.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing per aangetekende brief van 9 maart 2010 betekend aan de verzoekende partij, die dan ook tijdig beroep heeft ingesteld bij aangetekende brief van 7 april 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, zodat zij overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang beschikt om bij de Raad beroep in te stellen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing niet concreet en niet afdoende is. Volgens de verzoekende partij mag de watertoets niet impliceren dat elke reliëfverhoging verboden moet worden.

Uit de bestreden beslissing blijkt volgens de verzoekende partij niet dat de gevraagde reliëfwijziging in casu een betekenisvol, nadelig effect heeft.

De verzoekende partij benadrukt dat de weide in het verleden nooit heeft gediend als buffer en niet gelegen is in overstromingsgebied.

2

De verwerende partij verwijst in haar antwoordnota naar de twee ongunstige adviezen van de Provinciale Dienst Waterlopen en het ongunstig advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Volgens de verwerende partij heeft zij in de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd waarom de percelen van de verzoekende partij een bufferfunctie vervullen.

3.

In haar wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de weide, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, ooit als buffer zal dienen.

Uit de bestreden beslissing blijkt volgens de verzoekende partij niet *‘dat de gevraagde ophoging in casu de waterhuishouding betekenisvol in gevaar zal brengen’*.

Beoordeling door de Raad

1.

Wanneer de deputatie krachtens artikel 4.7.21, § 1 VCRO beslist over een bij haar ingesteld administratief beroep, treedt zij op als orgaan van actief bestuur. Om te voldoen aan de opgelegde motiveringsplicht volstaat het dat zij in de beslissing over dat beroep de redenen vermeldt waarom zij deze beslissing neemt.

De motiveringsplicht van de verwerende partij impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

2.

De verwerende partij heeft de door de verzoekende partij aangevraagde vergunning geweigerd omwille van een negatieve watertoets.

Uit artikel 8, §1 en §2 DIWB volgt dat de beslissing waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, een formele motivering moet bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, §1 bedoelde watertoets is uitgevoerd.

Uit die motivering moet meer bepaald blijken, hetzij dat uit de werken, waarvoor een vergunning wordt verleend, geen schadelijke effecten kunnen ontstaan, zoals bedoeld in artikel 3, §2, 17° van voormeld decreet, hetzij dat zulke effecten wel kunnen ontstaan, maar dat die door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld. Voor zover het gaat om vermindering van infiltratie van hemelwater of vermindering van de ruimte voor het watersysteem, moeten er compensatiemaatregelen opgelegd worden.

Uit deze bepalingen volgt dat de vergunningverlenende overheid moet onderzoeken of een aanvraag een 'schadelijk effect' doet ontstaan, zoals bepaald in artikel 3, §2, 17° DIWB, namelijk *"ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen"*.

De Raad kan zijn beoordeling met betrekking tot de watertoets niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid en is alleen bevoegd om te onderzoeken of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende bevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en op basis daarvan in redelijkheid haar beslissing heeft genomen.

3.

De verwerende partij heeft, net zoals de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de provinciale Dienst Waterlopen, geoordeeld dat de aanvraag schadelijke effecten kan doen ontstaan, zoals bepaald in artikel 3, §2, 17° DIWB.

De verwerende partij citeert in de bestreden beslissing het ongunstig advies van de provinciale Dienst Waterlopen en stelt vast dat de percelen, waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied, een gebied met hellingen tussen 0 en 5%, een gebied met een niet-infiltratiegevoelige bodem en deels in erosiegevoelig gebied.

Verder stelt de verwerende partij dat de percelen gelegen zijn in de natuurlijke vallei van de waterloop van 2^e categorie 'WL 1.7.2', die verder vloeit in de Vlaagtebeek en de Poekebeek en dat er in het verleden in het afwateringsgebied van de Vlaagtebeek en de Poekebeek wateroverlast was.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, heeft de verwerende partij dus wel degelijk rekening gehouden met de concrete gegevens van het dossier.

4.

Uit de watertoetskaart blijkt inderdaad dat het gebied gelegen is in mogelijk overstromingsgevoelig gebied, dit is een gebied waar overstromingen mogelijk zijn bij zeer extreme weersomstandigheden of falen van waterkeringen, zoals bij dijkbreuken.

De verzoekende partij toont niet aan dat de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, geen buffer vormen voor de aanpalende waterloop van 2^e categorie 'WL 1.7.2'. De verzoekende partij bevestigt uitdrukkelijk dat deze waterloop overvloeit in de Kapellebeek en Vlaagtebeek en ontkent niet dat het stroomafwaarts gelegen valleigebied van deze waterwegen te kampen heeft met een waterproblematiek.

De verzoekende partij maakt heel erg duidelijk dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar slaagt er niet in te overtuigen dat de verwerende partij in de ongunstige watertoets foutief heeft geoordeeld of de grenzen van de redelijkheid heeft overschreden.

De ongunstige watertoets kan volstaan als weigeringsmotief om de bestreden beslissing te dragen.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar tweede middel voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing onredelijk en buitenproportioneel is.

De verzoekende partij voert aan dat de vergunningverlenende overheid op grond van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets van 20 juli 2006 (verder: Watertoetsbesluit) over een cascade aan mogelijkheden beschikt, terwijl uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij voorwaarden overweegt om het schadelijk effect te voorkomen of te beperken.

De verzoekende partij stelt dat onder meer een voorwaarde zou kunnen worden opgelegd om een gracht aan te leggen tussen haar percelen en de op de oostzijde gelegen weide.

Verder herhaalt de verzoekende partij dat de ophoging redelijkerwijze geen verminderde buffering als gevolg zal hebben.

2.

De verwerende partij stelt dat het opleggen van voorwaarden niet aan de orde is omdat de percelen een bufferende functie vervullen en de aanvraag hoe dan ook een schadelijk effect zal teweegbrengen.

De aanleg van een bijkomende gracht impliceert volgens de verwerende partij een aanpassing van de plannen, die niet mogelijk is in tweede administratieve aanleg (administratief beroep) voor de deputatie.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij suggereert in het tweede middel in essentie dat de verwerende partij de gevraagde vergunning niet moest weigeren, maar voorwaarden, herstelmaatregelen of compensatiemaatregelen kon opleggen om schadelijke effecten te voorkomen of te beperken.

De verzoekende partij voert in het bijzonder aan dat de verwerende partij de vergunning kon verlenen mits het aanleggen van een bijkomende gracht. De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij, krachtens artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO, zoals van toepassing op het ogenblik dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen, de ter beoordeling voorgelegde plannen niet mocht aanpassen zodat deze voorwaarde hoe dan ook niet kon worden opgelegd.

2.

Artikel 2 §1 Watertoetsbesluit zoals van toepassing op het ogenblik dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen, bepaalt als volgt:

“ ...

Op de overheid die beslist over een vergunning, een plan of een programma die een mogelijk schadelijk effect veroorzaken, rusten overeenkomstig artikel 8, § 1, eerste lid van het decreet de volgende verplichtingen :

1° ze legt alle voorwaarden op in de vergunning of ze gelast die aanpassingen aan het plan of programma die ze in het licht van de kenmerken van het watersysteem en de aard en omvang van de vergunningsplichtige activiteit, respectievelijk het plan of programma gepast acht om het schadelijke effect te voorkomen of te beperken;

2° als dat niet mogelijk is, legt ze herstelmaatregelen op of, bij vermindering van de infiltratie van hemelwater of vermindering van ruimte voor het watersysteem, compensatiemaatregelen;

3° als het schadelijke effect niet kan worden voorkomen, noch beperkt, en ook herstel of compensatie onmogelijk zijn, weigert ze de vergunning of weigert ze goedkeuring te verlenen aan het plan of programma.

...”

Artikel 4.2.19 §1 VCRO bevestigt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan voorwaarden kan verbinden aan een vergunning.

3.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt aan te nemen, betekenen deze bepalingen helemaal niet dat de verwerende partij verplicht moet onderzoeken of voorwaarden kunnen worden opgelegd. De verwerende partij beschikt immers, als vergunningverlenend bestuursorgaan, over een discretionaire bevoegdheid.

Evenmin gaat de motiveringsplicht zover dat de verwerende partij in de bestreden beslissing moet motiveren waarom niet gekozen wordt voor het opleggen van voorwaarden, herstelmaatregelen of compensatiemaatregelen.

De Raad oordeelt derhalve dat de verwerende partij met de bestreden beslissing artikel 4.2.19, §1 VCRO en artikel 2 Watertoetsbesluit niet schendt.

De verzoekende partij toont evenmin aan dat het redelijkheidsbeginsel geschonden is. Zoals blijkt uit de beoordeling van het eerste middel is de conclusie van de verwerende partij dat de vergunning niet kan worden verleend omwille van een ongunstige watertoets niet foutief of kennelijk onredelijk.

Het tweede middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG

Eddy STORMS